

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2Co/40/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7816203919
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 04. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Matyiová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2023:7816203919.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Matyiovej a sudkýň JUDr. Anny Slovinskej a JUDr. Oľgy Mičietovej v spore žalobkyne A. B., nar. X.X.XXXX, bytom C., A. XXX/XX, zast. JUDr. Máriou Ďurajovou, advokátkou, so sídlom Rožňava, Nám. 1. mája 11, proti žalovanému D. E., nar. X.X.XXXX, bytom C., F. XX/XX, zast. Advokátska kancelária JUDr. Erika Šimanová, s.r.o., so sídlom Rožňava, Edelenyska 2027/3, o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov po rozvode, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku č.k. 9C/84/2016-1205 zo 16.11.2021 Okresného súdu Rožňava

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

P r i z n á v a žalovanému náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie (ďalej aj len „súd“) rozsudkom vysporiadal bezpodielové spoluvlastníctvo manželov (BSM), strán sporu, po jeho zániku rozvodom ich manželstva tak, že do výlučného vlastníctva žalobkyne prikázal 2-izbový byt č. XX, nachádzajúci sa na X. poschodí bytového domu na ulici A. XX, súpisné číslo XXX a podiel priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu, na príslušenstve a spoluvlastnícky podiel k pozemku parc. č. XXXX/XX o výmere XXX m², zastavaná plocha a nádvorie v podiele XXX/XXXXX, vedený na liste vlastníctva č. XXXX, k. ú. C., v zostatkovej hodnote 35.600 €, rohová kuchynská linku v zostatkovej hodnote 200 €, plynový šporák s elektrickou rúrou značky Zanussi v zostatkovej hodnote 20 €, skrine do spálne v zostatkovej hodnote 50 €, práčku značky Whirlpool v zostatkovej hodnote 50 €, nábytkovú zostavu do obývacej izby a konferenčný stolík v zostatkovej hodnote 60 €, vstavanú skriňu v obývačke v zostatkovej hodnote 20 €, rohová sedáciu súpravu svetlohnedej farby v zostatkovej hodnote 80 €, finančné prostriedky na účte žalobkyne, vedené vo VÚB: G. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX v sume 69,69 €, celkom 36.149,39 €. Do výlučného vlastníctva žalovaného prikázal garáž súpisné číslo XXXX na parcele č. H. XXXX/XXX a pozemok s parcelným číslom H. XXXX/XXX o výmere XX m², zastavané plochy a nádvorie, vedené na liste vlastníctva č. XXXX, k. ú. C., v zostatkovej hodnote 5.100 €, chatu na parcele č. H. XXXX/XX (nezapísaná v katastri nehnuteľností), pozemky - parcela H. č. XXXX/XX o výmere XX m², zastavaná plocha a nádvorie, parcela H. č. XXXX/XX o výmere XXX m², záhrada, vedené na liste vlastníctva č. XXXX, k. ú. C. a pozemok - parcela registra H. č. XXXX/XX, o výmere XXX m², zastavaná plocha a nádvorie v podiele X/XX pod F., vedená na liste vlastníctva č. XXXX, k. ú. C. v zostatkovej hodnote 7.000 €, motorové vozidlo značky Hyundai i10 1.2i classic v zostatkovej hodnote 4.179 €, 4 ks zimné pneumatiky v zostatkovej hodnote 100 €, televízor SHARP SH - FULL HD LCD v zostatkovej hodnote 50 €, trojitý rebrík hliníkový výsuvný v zostatkovej hodnote 15 €, motorku - babeta 210/121 v zostatkovej hodnote 80 €, strunovú kosačku Still FS38 v zostatkovej hodnote 80 €, včely - 3 rodiny v zostatkovej hodnote 240 €, vybavenie záhradnej chatky: váňanda s perinákom v zostatkovej hodnote 20 €, kuchynskú linku

v zostatkovej hodnote 50 €, stojanový gril v zostatkovej hodnote 20 €, rozkladacie kreslo v zostatkovej hodnote 20 €, finančné prostriedky na účte žalovaného, vedené v Slovenskej sporiteľni: G. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX v zostatku ku dňu X.X.XXXX v sume 343,10 €, celkom 17.297,10 €. Žalobkyňa zaviazal zaplatiť žalovanému na vyrovnanie podielov 9.426,29 €, v lehote do 30 dní od právoplatnosti rozsudku, stranám sporu nepriznal právo na náhradu trov konania. Žalobkyňa a žalovaného zaviazal zaplatiť spoločne a nerozdielne na účet súdu súdny poplatok v sume 1.603 €, v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

2. Rozhodol takto o žalobe, ktorou sa žalobkyňa domáhala vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov (ďalej len „BSM“), zaniknutého rozvodom manželstva strán sporu ku dňu X.X.XXXX. Okruh hnuťelných a nehnuteľných vecí a zostatkovú hodnotu hnuťelných vecí určili strany v priebehu konania dohodou. Súd uviedol, že na preukázanie zostatkovej hodnoty nehnuteľností žalobkyňa predložila znalecké posudky vypracované súdnou znalkyňou I. A. J. č. XXX/XXXX, č. XXX/XXXX, č. XXX/XXXX. Znaleckým posudkom č. XXX/XXXX z 30.6.2016 určila znalkyňa všeobecnú hodnotu nehnuteľností garáže súpisné číslo XXXX na parcele č. H. XXXX/XXX a pozemku s parcelným číslom H. XXXX/XXX o výmere XX m², zastavané plochy a nádvoria, vedené na liste vlastníctva č. XXXX, k. ú. C. v sume 4.170 €, znaleckým posudkom č. XXX/XXXX z 30.6.2016 všeobecnú hodnotu 2-izbového bytu č. XX, nachádzajúceho sa na X. poschodí bytového domu na ulici A. XX, súpisné číslo XXX a podiel priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu, na príslušenstve a spoluvlastnícky podiel k pozemku parc. č. XXXX/XX o výmere XXX m², zastavaná plocha a nádvorie v podiele XXX/XXXX, vedený na liste vlastníctva č. XXXX, k. ú. C. v sume 20.700 € a znaleckým posudkom č. XXX/XXXX z 2.8.2016 všeobecnú hodnotu chaty na parcele č. H. XXXX/XX (nezapísanej v katastri nehnuteľností), pozemky - parcela H. č. XXXX/XX o výmere XX m², zastavaná plocha a nádvorie, parcela H. č. XXXX/XX o výmere XXX m², záhrada, vedené na liste vlastníctva č. XXXX, k. ú. C. a pozemok - parcela registra H. č. XXXX/XX o výmere XXX m², zastavaná plocha a nádvorie v podiele X/XX pod F., vedená na liste vlastníctva č. XXXX, k. ú. C. v sume 6.500 €. Z dôvodu nesúhlasu žalovaného s takto určenými všeobecnými hodnotami nehnuteľností, ktorý odôvodňoval vývojom cien nehnuteľností na trhu, súd nariadil doplnenie znaleckých posudkov a uložil znalkyni uviesť všeobecnú hodnotu nehnuteľností ku dňu podania znaleckých posudkov vychádzajúc zo stavu nehnuteľností ku dňu zániku BSM strán sporu, t.j. k X.X.XXXX. Podľa doplnku č. XX/XXXX znaleckého posudku č. XXX/XXXX zo dňa 29.1.2021 všeobecná hodnota 2-izbového bytu č. XX (bližšia špecifikácia nehnuteľnosti viď vyššie) bola určená sumou 35.600 €, podľa doplnku č. XX/XXXX znaleckého posudku č. XXX/XXXX zo dňa 29.1.2021 všeobecná hodnota chaty na parcele č. H. XXXX/XX (nezapísanej v katastri nehnuteľností), pozemky - parcela H. č. XXXX/XX o výmere XX m², zastavaná plocha a nádvorie, parcela H. č. XXXX/XX o výmere XXX m², záhrada, vedené na liste vlastníctva č. XXXX, k. ú. C. a pozemok - parcela registra H. č. XXXX/XX o výmere XXX m², zastavaná plocha a nádvorie v podiele X/XX pod F., vedená na liste vlastníctva č. XXXX, k. ú. C. bola 7.000 € a podľa doplnku č. XX/XXXX znaleckého posudku č. XXX/XXXX zo dňa 29.1.2021 všeobecná hodnota nehnuteľností garáže súpisné číslo XXXX na parcele č. H. XXXX/XXX a pozemku s parcelným číslom H. XXXX/XXX o výmere XX m², zastavané plochy a nádvoria, vedené na liste vlastníctva č. XXXX, k. ú. C. bola 5.100 €. Žalobkyňa nesúhlasila s doplnkami znaleckých posudkov a navrhovala, aby súd vychádzal z výsledkov ňou predložených znaleckých posudkov. K námietke žalobkyne, že v byte sa vyskytujú plesne na stenách izby, znalkyňa uviedla, že od posledného miestneho šetrenia sa nevykonali žiadne stavebné úpravy interiéru ani exteriéru, ktoré by mohli spôsobiť výskyt plesní, preto túto skutočnosť pri výpočte všeobecnej hodnoty bytu nezohľadnila. Súd konštatoval, že vzhľadom na vývoj cien nehnuteľností v priebehu konania a tiež na to, že v posudkoch predložených žalobkyňou nebola zadaná úloha znalkyni vychádzať zo stavu nehnuteľností ku dňu zániku manželstva (X.X.XXXX), zohľadniac, že z obsahu podaní žalobkyne po podaní doplnkov znaleckých posudkov nevyplývali žiadne konkrétne námietky proti týmto doplnkom (v čom považuje tieto doplnky za nesprávne okrem tvrdenia, že zo zostatkovou hodnotou určenou doplnkami znaleckých posudkov nesúhlasí), vychádzal pri vyporiadaní BSM z doplnkov znaleckých posudkov podaných znalkyňou I. A. J., ktorých závery považoval za správne vzhľadom na cenový nárast u nehnuteľností od roku 2016, teda od podania žaloby.

3. Znaleckým posudkom č. XX/XXXX z 5.6.2020 I. H. H., znalca z odboru dopravy, cestnej, technických stav cestných vozidiel, nehody v cestnej doprave, odhad hodnoty cestných vozidiel bola určená všeobecná hodnota motorového vozidla Hyundai i10 1.2i, evidenčné číslo: C. XXX F. ku dňu X.X.XXXX v sume 4.179 €, ktorá bola pojatá do masy BSM, nakoľko motorové vozidlo žalovaný v priebehu konania predal.

4. Medzi stranami sporu bol sporný počet včelých rodín, ktoré tvorili ich BSM ku dňu zániku ich manželstva. Zhodnými tvrdeniami strán sporu bola preukázaná existencia troch rodín s úľmi ku dňu zániku bezpodielového spoluvlastníctva strán sporu, pričom na zostatkovej hodnote jednej rodiny sa strany sporu dohodli v sume 80 €. Súd zahrnul preto do masy BSM tri rodiny včiel s úľmi v celkovej zostatkovej hodnote 240 €. Tvrdenie žalobkyne o existencii ďalších troch rodín, nebolo preukázané ani ňou predloženou fotodokumentáciou a listinami z Centrálnaj evidencie hospodárskych zvierat ani výpoveďou svedkyne E. G.. Súd poukázal na to, že z fotodokumentácie predloženej žalobkyňou, na ktorej sú zobrazené včelie úle nevyplýva, ku ktorému dňu tento stav existoval a vo svojom vyjadrení na pojednávaní dňa 10.11.2021 žalobkyňa uviedla, že si myslí, že túto fotodokumentáciu vyhotovil žalovaný predtým, ako sa odsťahoval zo spoločnej domácnosti. Z toho súd vyvodil, že fotodokumentácia predložená žalobkyňou nezobrazuje stav včelstva ku dňu X.X.XXXX.

5. Tvrdenia žalobkyne, že žalovaný počas trvania manželstva nakladal s peňažnými prostriedkami patriacimi do bezpodielového spoluvlastníctva bez jej súhlasu a vedomia, a teda v rozpore s § 145 ods. 11 Občianskeho zákonníka, nemal súd za preukázané. Aj keby boli skutočnosti uvádzané žalobkyňou pravdivé, vzhľadom na to, že išlo o úkony uskutočnené v rokoch 2008 – 2013, resp. pred rokom 2008, na tieto úkony sa hľadí ako na platné v zmysle § 40a ods. 1 Občianskeho zákonníka, pretože úkony žalovaného sa konvalidovali, lebo žalobkyňa sa nedovoľala ich relatívnej neplatnosti. Z týchto dôvodov súd ustálil, že predmet bezpodielového spoluvlastníctva tvoria veci, hodnota motorového vozidla a finančné prostriedky existujúce ku dňu zániku manželstva a bezpodielového spoluvlastníctva strán sporu ku dňu X.X.XXXX, uvedené vo výroku jeho rozsudku.

6. Zo správ vyžiadaných od peňažných ústavov súd zistil, že ku dňu zániku manželstva a bezpodielového spoluvlastníctva strán sporu na účte žalobkyne vedeného vo VÚB: G. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX bol zostatok 69,69 € a na účte žalovaného, ktorý je vedený v Slovenskej sporiteľni, a.s.: G. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX bol zostatok ku dňu X.X.XXXX v sume 343,10 €. Do celkovej masy BSM súd nezahrnul sumu 3.078 €, zaplatenú titulom nákladov do fondu opráv a poplatkov správcovi bytového domu za obdobie od roku 2016 do roku 2020, finančné prostriedky vyčíslené sumou 20.408,84 € a príjmy žalovaného z pracovného pomeru za obdobie od júla 2006 do júla 2011 v sume 11.292,98 €, pretože nemal preukázanú existenciu súm 20.408,84 € a 11.292,98 € a vznik nákladov, ktoré mali byť zaplatené do fondu opráv a poplatkov v sume 3.078 € v súvislosti s existenciou spoločného majetku strán sporu, žalobkyňa nepreukázala.

7. Napokon súd konštatoval, že aj keď výpoveďami svedkov (dospelých dcér strán sporu a sestry žalovaného E. G.), ako aj predloženou kúpnu zmluvou o predaji rodičovského domu žalovaného nachádzajúceho sa v obci E. mal preukázané, že žalovaný počas trvania manželstva mal príjem, ktorý nadobudol do svojho výlučného vlastníctva, v konaní nebola preukázaná priama príčinná súvislosť medzi nadobudnutím týchto finančných prostriedkov a ich vložením do konkrétnej nehnuteľnej alebo hnuteľnej veci patriacej do BSM a žalovaný ani nenavrhol, aby ním vnesené finančné prostriedky z jeho výlučného vlastníctva boli zohľadnené pri vyporiadaní BSM.

8. Vychádzajúc z výsledkov dokazovania súd preto ustálil, že celková masa BSM je 53.446,80 €. Podiel jedného z manželov predstavuje 26.723,40 €. Veci a hodnoty u žalobkyne predstavujú sumu 36.149,69 € a veci a hodnoty u žalovaného sumu 17.297,10 €. Rozdiel medzi týmito hodnotami je 9.426,29 €, preto súd zaviazal žalobkyňu vyplatiť sumu 9.426,29 € žalovanému na vyrovnanie podielov.

9. Súd nevyhovel návrhu žalobkyne z 12.11.2021 na odročenie pojednávania vytýčeného na deň 16.11.2021, na ktorom bol vyhlásený rozsudok. S týmto termínom pojednávania boli strany oboznámené dňa pojednávani dňa 10.11.2021. Odročenie pojednávania žiadala žalobkyňa s tým, že dňa 15.11.2021 mala byť hospitalizovaná. Z fotokópie potvrdenia o dočasnej pracovnej neschopnosti žalobkyne vyplýva, že bola uznaná za práceneschopnú od 9.11.2021. Dňa 10.11.2021 sa zúčastnila pojednávania. Pojednávanie dňa 10.11.2021 bolo odročené s tým, že bude vykonané ďalšie dokazovanie - opakovaný výsluch dospelých dcér strán sporu a právnych zástupkyňami strán sporu budú doručené správy vyžiadané od peňažných ústavov. Správy o stave na účtoch strán sporu boli právnej zástupkyňi žalobkyne doručené dňa 14.11.2021 a právnej zástupkyňi žalovaného dňa 15.11.2021. Právna zástupkyňa žalovaného písomným podaním doručeným súdu 15.11.2021 formou e-mailu a následne elektronicky cez portál e-žaloby oznámila, že upúšťa od návrhov na dokazovanie. Na základe tohto

oznámenia a toho, že obidve strany sporu, teda aj žalobkyňa, boli zastúpené právnyimi zástupcami - advokátkami, súd nepristúpil k odročeniu pojednávania a žiadosti žalobkyne o odročenie pojednávania nevyhovel. Uskutočnenie tohto pojednávania podľa názoru súdu nebolo na ujmu žalobkyne napriek tomu, že na pojednávaní nebola prítomná, pretože bola zastúpená právnu zástupkyňou, ktorá na pojednávaní bola osobne prítomná. Súd na pojednávaní dňa 16.11.2021 už nevykonával žiadne dokazovanie a vo veci rozhodol.

10. O trovách konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 CSP a contrario, nakoľko v záujme obidvoch strán sporu bolo, aby ich bezpodielové spoluvlastníctvo bolo vypořiadané.

11. O povinnosti zaplatiť súdny poplatok rozhodol súd podľa § 2 ods. 1 písm. b/, ods. 3 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch v znení zmien a doplnkov a položky 6 písm. b/ Sadzobníka súdnych poplatkov - prílohy zákona č. 71/1992 Zb.

12. Rozsudok napadla včas podaným odvolaním žalobkyňa z odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. a/, b/, d/, e/, f/, g/ a h/ CSP, t.j. neboli splnené procesné podmienky, súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Navrhla, aby odvolací súd rozsudok „v celom rozsahu zrušil a zmenil“ tak, že do jej výlučného vlastníctva prikáže 2-izb. byt č. XX na X. posch. byt. domu A. XX (jeho špecifikácia v bode 2. tohto odôvodnenia) za zostatkovú cenu 20.700 €, garáž s. č. XXXX na parc. H. XXXX/XXX a pozemok s parc. č. H. XXXX/XXX o výmere XX m² (špecifikáciu viď v bode 2. odôvodnenia), v zostatkovej cene 4.170,00 €, rohový kuchynskú linku v zostatkovej cene 200 €, plynový sporák s elektrickou rúrou Zanussi v zostatkovej cene 20 €, skrine do spálne v zostatkovej cene 50 €, práčku zn. Whirlpool v zostatkovej cene 50 €, vstavanú skriňu v obývačke v zostatkovej cene 20 € a finančné prostriedky na účte žalobkyne vedené VÚB: G. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX v sume 69,69 €. Do výlučného vlastníctva žalovaného navrhla prikázať okrem už súdom prikázaných vecí (bod 1. odôvodnenia) aj včely 6 rodín v zostatkovej cene 480 €, nábytkovú zostavu do obývacej izby a konferenčný stolík v zostatkovej hodnote 60 €, rohový sedaciu súpravu svetlohnedej farby v zostatkovej hodnote 80 €, finančné prostriedky na účte žalovaného vedené SLSP: G. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX v sume 343,10 €, finančné prostriedky zo zrušenej vkladnej knižky žalovaného zo dňa 27.11.2008, ktoré boli pripísané na účet žalovaného SLSP: G. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX (ktorý súdu nepredložil) 3.764,21 €, finančné prostriedky z termínovaného účtu AXA životná poisťovňa splatný 27.04.2018, ale výpis o zrušení 10.7.2013 v sume 3.319,00 €, finančné prostriedky podľa výpisu žalovaného, ktoré sa v dedičskom konaní po otcovi nenachádzali v sume 3.760,64 €, finančné prostriedky, ktoré žalovaný vybral z účtu SLSP: IBAN:G. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX sporožiro Senior, dňa 14.08.2015 a ktoré nevniesol do BSM 3.700,00 €, finančné prostriedky, ktoré žalovaný zatajil a pripísal na svoj účet SLSP: IBAN:G. XXXX XXXX XXX XXXX XXXX sporožiro Senior, dňa 1.10.2013 a ktoré nevniesol do BSM 3.953,45 €, náklady titulom správy a údržby bytu pre správcu SBD ako 1/2 spoločných nákladov 3.684,22 €. Navrhla aby odvolací súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť jej na vyrovnanie podielov 5.394,46 € do 30 dní od právoplatnosti rozsudku, alternatívne aby vec zrušil a vec vrátil na nové konanie a rozhodnutie. V podstatnom argumentovala tým, že procesný postup súdu, ktorým bola zmarená jej účasť na pojednávaní a vyhlásení rozsudku dňa 16.11.2021 zakladá zrušenie rozsudku, pretože na pojednávaní dňa 10.11.2021 oznámila súdu, že dňa 15.11.2021 absolvuje operáciu, a preto navrhla nenariaďovať termín na deň 16.11.2021, ale odročiť pojednávanie na neskorší termín. Choroba účastníka preukázaná lekársky uznanou práceneschopnosťou je dôležitý dôvod na odročenie pojednávania. Vytýkala súdu, že nepostupoval v súlade s § 182 a nevyzval strany, aby zhrnuli svoje návrhy a vyjadrili sa k právnej stránke veci, súd bez bližšieho odôvodnenia zamietol vykonať navrhnuté dôkazy, dokazovanie predčasne ukončil a vyhlásením rozsudku jej znemožnil účinnú ochranu jej práv. Obširne popisovala, v čom videla pochybenie súdu (nezákonné prerušenie konania na podnet žalovaného do skončenia veci sp.zn. 7Ps/11/2017 o jej pozbavení na spôsobilosti na právne úkony, v ktorej súd rozhodol, že je spôsobilá na právne úkony, nekonanie súdu po tom, čo Krajský súd v Košiciach zrušil uznesenie o prerušení konania, námietky k zápisnici, ktoré konajúci súd nevyhodnotil, namietanie nepreukázanej neúčasti žalovaného na pojednávaní, neumožnenie vypovedať ohľadom

zveľadenia spoločnej domácnosti, nezohľadnenie jej námietok ohľadom finančných prostriedkov, ktoré sa nachádzali na účte žalovaného, nezohľadnenie, že sa väčšou mierou pričínila o nadobudnutie spoločných vecí a o vedenie spoločnej domácnosti, o vynakladaní jej príjmov do spoločnej domácnosti, nevyhodnotenie ňou predložených dôkazov o finančnej aj nefinančnej výpomoci dcéram o ňou nasporovaných finančných prostriedkov z jej mzdy, ktoré boli v ročných intervaloch prevádzané na vkladnú knižku žalovaného a až tak použité pre potreby domácnosti a ďalšie) a mala za to, že tým došlo k popretiu rovnosti zbraní a na ňou predkladané dôkazy sa neprihliadalo. Poukázala na to, že súd od počiatku súdneho konania nemal výhrady k pôvodným znaleckým posudkom na nehnuteľnosti, ktoré znalkyňa ohľadla tri mesiace od rozvodu, t.j. 15.6.2016 – bytu, garáže, dňa 23.7.2016 – chatky, záhradky. Znalkyňa v pôvodných znaleckých posudkoch jasne uviedla, že posudky vyhotovuje za účelom vyporiadania BSM, pričom disponovala aj rozsudkom o rozvode. Doplnené znalecké dokazovanie bolo nariadené viac ako 3 roky od podania žaloby a predloženia pôvodných znaleckých posudkov vypracovaných tou istou znalkyňou. Znalkyni vytkla, že nedodrжала lehotu na predloženie znaleckých posudkov, čo podľa odvolateľky, zakladá nepoužiteľnosť a neobjektívnosť v konaní a nie je možné v konaní z takýchto dôkazov vychádzať. Nie je pravdou, že nepoukázala na vady doplnku posudku. Pokiaľ navrhovala žalobkyňa súdu, aby znalec vady odstránil, resp. vyjadril sa k namietaným skutočnostiam, toto súd doplnením dokazovania nezohojil. Žalobkyňa navrhovala kontrolné znalecké dokazovanie na preskúmanie správnosti posudkov. Rozsiahlo sa vyjadrovala k doplnkom k znaleckým posudkom, ktoré namietala. Namietala, že súd prikázal garáž do vlastníctva žalovanému, aj keď tento spoločné auto predal bez jej súhlasu. Mala za to, že zostatková hodnota auta bola podcenená o 2.000 €. Mala za to, že pokiaľ by aj ku dňu zániku manželstva vklady na účte alebo vkladnej knižke žalovaného neexistovali, pokiaľ ich žalovaný preukázateľne ku dňu zániku vybral bez jej súhlasu a vedomia za trvania manželstva a spotreboval sám pre seba, ide o konanie v rozpore s § 145 ods. 1 OZ a bolo nevyhnutné zistené finančné prostriedky na účtoch žalovaného zahrnúť do BSM a vysporiadať ich. Poukázala na judikáty NS SR sp.zn. 20Cdo/49/2011 a 22Cdo/1135/2005. Namietala, že súd oneskorene vyžiadal správy z banky a v dôsledku archivácie banka požadované výpisy nevedela poskytnúť. Mala za nepochybné, že žalovaný disponoval účtami, o ktorých nemala vedomosť a dodnes nevysvetlil ako naložil s prostriedkami na nich. Argumentovala, že prostriedky z účtu sporožiro senior v sume 3.953,45 €, termínovaný účet AXA, ktorý bol žalovaným predčasne zrušený v r. 2013 vo výške 3.319 € neboli vložené do spoločnej domácnosti. Aj suma 3.760,64 €, o ktorej žalovaný tvrdil, že ide o zrušenú vkladnú knižku po otcovi tvorí predmet BSM. Vytkla súdu, že nezohľadnil náklady, ktoré vynaložila na udržanie 2-izb. bytu titulom nákladov do fondu opráv a poplatkov správcovi a že súd uveril žalovanému, ktorý tvrdil, že mu uhynuli 3 včelie rodiny, napriek tomu, že žalovaný toto nepreukázal. Skutkový stav bol preto taký, že žalovaný mal 6 rodín včelstva. Poukázala na to, že výplata od firmy Fafrák bola žalovanému vyplácaná na ruku a táto suma bola súdu deklarovaná ako suma darovaná v hotovosti po jeho rodičoch, o čom žalovaný žiaden doklad súdu nepredložil. Z osobného dôchodkového listu ďalej vyplýva, že mal 2 pracovné pomery, a to RIMA MURÁŇ, s.r.o. Šafárikova 114 od XX.XX.XXXX do XX.XX.XXXX a RIMA-MURÁŇ ROŽŇAVA, s.r.o., Šafárikova 114, Rožňava od XX.XX.XXXX do XX.XX.XXXX. Ďalej u zamestnávateľa OA Rožňava ako údržbár na skrátenej úväzok od X.X.XXXX do XX.X.XXXX v čase, keď ochorel údržbár školy a DM. Napriek tomu príjmy do domácnosti nevkladal a prižívoval sa na nej. Prispieval na domácnosť jedine 1/2 sumy pre SBD a inkaso, všetky ostatné príjmy používal výhradne pre svoje potreby. Z výpovedí svedkýň dcér strán sporu a sestry žalovaného vyplynulo, že žalovaný počas trvania manželstva mal príjem, ktorý nadobudol zo svojho výlučného vlastníctva predajom rodičovského domu vo E.. K tomu je potrebné uviesť, že táto skutočnosť bola preukázaná už výpisom z účtu žalovaného o prijatí sumy 25.000 € na jeho účet sporožiro senior a poukázanie po 8.000 € dcéram a zvyšnej sumy 9.000 € poukázaním na účet, ktorého pohyb ani súdu nezdokumentoval.

13. So skutočnosťami uvedenými v odvolaní žalobkyne žalovaný nesúhlasil a žiadal rozsudok ako vecne správny potvrdiť a zaviazat žalobkyňu k náhrade trov odvolacieho konania. Žalobkyňa, podľa názoru odvolateľa, nekonkretizovala odvolacie dôvody vymedzené v ustanovení § 365 ods. 1 písm. a/, d/, g/ a h/, a preto navrhol aby odvolací súd na tieto neprihliadal. Pokiaľ ide dôvody týkajúce sa nesprávne a neúplne zisteného skutkového stavu, tieto podľa názoru žalovaného, evidentne pramenia zo subjektívneho názoru žalobkyne týkajúceho sa rozsahu zisťovania skutkového stavu, ktorý je základom pre rozhodnutie o žalobe. Súd správne vychádzajúc z ustanovenia § 143 a nasl. OZ určil, čo sa bude dokazovať, ako bude dokazovanie prebiehať, ktoré skutočnosti bude považovať za preukázané a ktoré dôkazy vykonaná. Subjektom určujúcim dokazovanie je súd a nie strany sporu, pričom dokazovaním súd zisťuje skutkový stav, ktorý je základom pre rozhodnutie. Skutkový stav, ktorý nie je základom pre rozhodnutie súd nezisťuje, preto nie je správne súdu vytýkať, resp. namietat nezákonnosť rozsudku

iba z dôvodu, že súd nezisťoval skutkový stav v rozsahu podľa predstáv strany sporu. Žalobkyňa v priebehu konania uvádzala skutkové tvrdenia o „zatajených“ účtoch, príjmoch a úsporách žalovaného pochádzajúcich z obdobia niekoľkých rokov pred zánikom manželstva, pričom sama neunesla dôkazné bremeno na podporu týchto tvrdení. Žalobkyňa nedôvodne vytká súdu nesprávne a neúplné zistenie skutkového stavu v rozsahu irelevantnom pre rozhodnutie, keďže do masy BSM žiadala opakovane určiť finančné hotovosti nenachádzajúce sa v BSM ku dňu rozvodu a nepredložila o existencii týchto prostriedkov žiadne dôkazy. Svoju dôkaznú núdzu zastrela účelovým tvrdením o zatajovaní účtov a úspor, v podstate fabuláciami s cieľom získať rozsudok, ktorým nadobudne byt, garáž, auto a hodnotnejšie bytové zariadenie, žalovaný záhradnú chatku a veci zanedbateľnej hodnoty a ešte jej vyplatí aj 5.964,46 € na vyrovnanie podielov. Závery súdu týkajúce sa všeobecnej ceny nehnuteľností a vozidla vyplývajú z odborného posúdenia hodnoty nehnuteľností a vozidla znalcom, pričom žalobkyňa mala možnosť sa ku všetkým znaleckým posudkom vyjadriť, nakoľko tieto boli doručené jej právnej zástupkyňi. Súd námietky žalobkyne nevyhodnotil ako oprávnené, preto nepovažoval za odôvodnené vyžiadať odborné vyjadrenie inej odborne spôsobilej osoby. Nevyžiadanim iného odborného vyjadrenia, napr. kontrolného znaleckého posudku, nebolo porušené právo žalobkyne na spravodlivý proces a súd nezaťažil konanie vadou. Postup súdu, spočívajúci v tom, že súd „v rozpore s návrhom“ prikázal garáž žalovanému, je v súlade s hmotnoprávnym hľadiskom vyporiadania vyplývajúcim z ustanovenia § 150 OZ, podľa ktorého prikázanie konkrétnej časti majetku je vecou úvahy súdu, ktorý nie je viazaný návrhom na vyporiadanie uvedeným v žalobe. Odvolací dôvod v zmysle § 365 ods. 1 písm. b/ CSP podľa žalovaného nebol naplnený. Žalobkyňa mala svojou osobnou účasťou na pojednávaní a využitím právneho zastúpenia maximálnu možnosť realizovať svoje procesné práva v celom doterajšom priebehu sporu. Pojednávanie 16.11.2021 bolo uskutočnené v prítomnosti jej právnej zástupkyne, na tomto pojednávaní nebolo vykonávané žiadne dokazovanie, pričom bola o termíne pojednávania v dostatočnom predstihu informovaná a prípadné stanoviská mohla predniesť prostredníctvom na ten účel splnomocnenej právnej zástupkyne. Mohlo sa teda od žalobkyne spravodlivo žiadať, aby bola na danom konkrétnom pojednávaní zastúpená právnu zástupkyňou – v súlade s ustanovením § 183 ods. 1 CSP. Len nevyhovenie žiadosti o odročenie pojednávania za daných konkrétnych okolností nie je nesprávnym procesným postupom majúcim za následok porušenie práva na spravodlivý proces, súd postupoval v súlade s procesnými predpismi. Rovnako nie je porušením práva na spravodlivý proces neumožniť na pojednávaní opakované vyjadrovania sa k tej istej veci, rekapitulácie, výpovede žalobkyne k veciam, ktoré nie sú rozhodujúcimi pre posúdenie uplatneného nároku (bod 13. odvolania). Priebeh pojednávania určuje sudca a má ho viesť tak, aby sa rozhodlo hospodárne a bez prieťahov. Za nepravdivé, označil žalovaný tvrdenie žalobkyne, že súd nepostupoval pred vyhlásením rozsudku podľa § 182 CSP. Vyššie uvedený odvolací dôvod predkladá žalobkyňa účelovo v súvislosti s doplnením rozpisu nákladov na užívanie bytu za obdobie od 8.2015 do 11.2021 ako prílohy k podanému odvolaniu. Žiadal, aby odvolací súd s poukazom na zásadu koncentrácie konania na tieto dôkazy neprihliadal. Súčasne poukázal na skutočnosť, že z predložených dokladov nevyplýva dôkaz, že úhrady sa týkajú spoločného majetku strán sporu, túto skutočnosť poprel. Ide totiž o úhrady za plnenia poskytované, prijaté a spotrebované výlučne žalobkyňou.

14. Odvolateľka k vyjadreniu uviedla, že formálne vyjadrenie žalovaného nespochybnilo jej procesnú argumentáciu. Poprela, že by nekonkretizovala ňou uplatnené odvolacie dôvody. Trvala na tom, že nesprávnym procesným postupom súdu, jej bola zmarená účasť na pojednávaní a vyhlásení rozsudku 16.11.2021. Rovnako trvala na tom, že súd bez bližšieho odôvodnenia odmietol vykonať ňou navrhované dôkazy, čím jej znemožnil účinnú obranu. Zopakovala skutočnosti uvedené v odvolaní. Pokiaľ ide o doklady priložené k odvolaniu uviedla, že ide o byt patriaci do BSM, za ktorý od 08/2015 do 11/2021 znášala náklady aj za žalovaného.

15. Žalovaný v replike uviedol, že neúčasť žalobkyne na pojednávaní 16.11.2021 nemožno považovať za zmarenú. Rozhodnutie NS SR sp.zn. 3Cdo/204/2009 sa týka iného skutkového stavu, kde dovolateľ namietal prejednanie veci v neprítomnosti strany sporu a jej právneho zástupcu. Na pojednávaní 16.11.2021 bola žalobkyňa zastúpená právnu zástupkyňou, nebolo vykonané žiadne dokazovanie, ani predkladané listiny alebo podania, ku ktorým by mala právo sa vyjadriť. Ďalšie rozhodnutie rozsudok NS SR sp.zn. 5Cdo/107/2019 z 31.3.2021 neobsahuje žiadnu právnu vetu, výrok znie - Dovolanie zamietam. Z jeho odôvodnenia však vyplývajú právne závery NS SR týkajúce sa nevyhovenia dôkaznému návrhu strany sporu, s ktorými korešponduje rozhodnutie súdu prvej inštancie v predmetnej právnej veci a tiež vyjadrenie žalovaného k odvolaniu, v zmysle ktorého nevykonanie všetkých navrhnutých dôkazov nezakladá vadu konania. Konanie pred súdom prvej inštancie nebolo prerušené pre konanie o

obmedzení spôsobilosti žalobkyne, uznesenie o prerušení konania zrušil odvolací súd, preto predmetné konanie nie je zaťažené vadou. Ohrozenie vážnosti žalobkyne podaním návrhu v inom súdnom konaní tunajšieho súdu sp.zn. 7Ps/11/2017 nie je a ani nemôže byť vadou konania sp.zn. 9C/84/2016.

16. Žalobkyňa v ďalšom vyjadrení trvala na tom, že jej účasť na pojednávaní dňa 16.11.2021 bola zmarená, ako aj na nezákonnom prerušení konania o vyporiadaní BSM, čo spôsobilo prieťahy v konaní. V ostatnom sa pridržiavala svojich argumentov, uvedených v predchádzajúcich podaniach.

17. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalobkyne ako podané včas (§ 362 CSP) a oprávnenou osobou (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 a § 380 CSP a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov, s prihliadnutím na vady, ktoré sa týkajú procesných podmienok konania v zmysle ust. § 380 ods. 2 CSP a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 13.4.2023 o 10.55 hod. v pojednávacej miestnosti Krajského súdu v Košiciach č. d. 202/2. poschodie po predchádzajúcom oznámení miesta a času tohto procesného úkonu na úradnej tabuli a webovej stránke súdu v súlade s ust. § 219 ods. 1, 3 a § 378 ods. 1 CSP.

18. Žalobkyňa v konaní uplatnila odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. a/, b/, d/, e/, f/, g/ a h/ CSP.

19. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. a/ CSP (odvolanie možno odôvodniť len tým, že neboli splnené procesné podmienky) spočíva v absencii podmienok, za ktorých súd môže konať a rozhodnúť. Skúmanie splnenia procesných podmienok je úradnou povinnosťou súdu počas celého priebehu konania. Vadou predpokladanou v cit. ust. trpí konanie najmä v prípade, ak súd prejednal a rozhodol vec tak, že porušil zásadu ne ultra petitem (okrem prípadov podľa § 216 ods. 2 CSP), ak prejednaný a rozhodnutý spor nepatrí do právomoci súdu, ak neboli dodržané ustanovenia o vecnej príslušnosti, osobitnej výlučnej miestnej alebo kauzálnej príslušnosti súdu, v prípadoch chýbajúcej procesnej subjektivity strany sporu pri jeho začatí, v prípadoch nezastúpenia pred súdom procesne nespôsobilej osoby, v prípadoch litispencie a res iudicata.

20. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b/ CSP je naplnený, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Ide o taký procesný postup súdu, ktorým sa strane sporu odnímajú tie procesné práva, ktoré mu zákon priznáva. Vo všeobecnosti ide o taký postup súdu, ktorým sa strane sporu znemožní realizácia jeho procesných práv, priznaných mu v súdnom konaní za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. K odňatiu možnosti pred súdom konať dochádza tiež vtedy, keď súd nedostatočne odôvodní svoje rozhodnutie, t.j. že dôvody rozhodnutia nespĺňajú požiadavky kladené ustanovením § 220 ods. 2, 3 CSP.

21. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. d/ CSP dopadá na akékoľvek pochybenia v procesnom postupe súdu, ktoré nie sú subsumovateľné pod ostatné odvolacie dôvody, avšak len za predpokladu, že mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (napr. nesprávne realizovaná manudukčná povinnosť súdu a pod.).

22. Naplnenie odvolacieho dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. e/ CSP predpokladá, že strana navrhla dôkaz, ktorý bol spôsobilý preukázať právne významnú skutočnosť pre rozhodnutie vo veci samej a súd ho nevykonal. Je potrebné uviesť, že súd nie je povinný vykonať všetky navrhnuté dôkazy stranami sporu. Nevykoná najmä dôkazy na preukázanie skutočností, ktoré z hľadiska hmotného práva nie sú významné a dôkazy nadbytočné, t.j. ku skutkovým okolnostiam, ktoré už boli preukázané iným spôsobom alebo sú založené na zhodnom tvrdení strán. Tento odvolací dôvod súvisí s vyhodnotením potenciálnej relevancie navrhovaného dôkazu, ako aj prípustnosti jeho vykonania. Neúplné zistenie skutkového stavu je odvolacím dôvodom len za predpokladu, že príčinou neúplných skutkových zistení bola okolnosť, že súd prvej inštancie nevykonal stranou navrhnutý dôkaz, spôsobilý preukázať právne významnú skutočnosť, avšak iba samotná okolnosť, že nevykonal dôkazy stranami navrhnuté, nemôže byť v sporovom konaní spôsobilým odvolacím dôvodom.

23. Podstata odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. f/ CSP spočíva predovšetkým v nesprávnom postupe súdu prvého stupňa pri hodnotení výsledkov dokazovania. Dôsledkom je to, že súd berie

do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplynuli alebo neboli stranami sporu prednesené, prípadne neprihliada na skutočnosti, ktoré boli preukázané či vyplynuli z prednesov strán. Nesprávne skutkové zistenia môžu byť aj výsledkom logických rozporov pri hodnotení dôkazov s osobitným zreteľom na závažnosť, zákonnosť a pravdivosť získaných poznatkov.

24. Na tento odvolací dôvod nadväzuje odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. g/ CSP, podľa ktorého zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené. Tento odvolací dôvod nie je vnímaný ako reálna vada rozhodnutia v zmysle chybného procesného postupu súdu pri zisťovaní skutkového stavu. Stav predpokladaný hypotézou tejto normy nemožno v kontradiktórnom spore ani objektívne dávať za vinu súdu, ktorý postupoval v intenciách prejednávacieho princípu. Zároveň však ide o stav, keď je možné doteraz zistený skutkový stav (skutkový stav neprávoplatného rozhodnutia) aktivitou strany sporu viac priblížiť „pravde“, čím sa rozhodnutie vo veci samej môže vo väčšej miere priblížiť ideálu spravodlivého rozhodnutia. Prípustnosť tohto odvolacieho dôvodu je potrebné vnímať v spojitosti s ust. § 366 písm. d/ CSP, z ktorého vyplýva, že novoty môže odvolateľ použiť v tomto prípade len vtedy, ak ich v konaní pred súdom prvej inštancie nemohol použiť bez vlastnej viny.

25. K odvolaciemu dôvodu v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu prvej inštancie, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, tzn. vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú strany sporu podľa príslušného právneho predpisu. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach strán sporu).

26. Odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok, skutkové a právne závery i procesný postup súdu prvej inštancie v konaní v rozsahu vymedzenom odvolacími námietkami a právnymi argumentmi strán uvedenými v odvolaní a v písomných vyjadreniach k nemu a z hľadiska uplatnených odvolacích dôvodov, pričom nezistil, že by skutkové zistenia súdu prvej inštancie boli neúplné alebo nesprávne, nezodpovedali vykonaným dôkazom alebo, že by súd pri svojom rozhodovaní opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, príp. vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov nevyplynuli alebo v konaní nevyšli najavo. V konaní neboli zistené ani žiadne vady v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. b/, d/ CSP, ktoré by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Súd prvej inštancie uviedol dostatočné a relevantné dôvody svojho rozhodnutia, a to po skutkovej, ako aj právnej stránke, jasne a výstižne opísal nesporné skutkové tvrdenia strán a zistené rozhodujúce skutočnosti, na ktorých svoje rozhodnutie založil, urobil výklad právnych noriem, ktoré na vec aplikoval a právne závery, ktoré prijal primerane, vnútorne komplexne, logicky a zrozumiteľne vysvetlil, pri dôslednom posúdení skutkových tvrdení strán a ich právnych argumentov a správnom skutkovom vyhodnotení vykonaných dôkazov (ich pravdivosti, dôležitosti a hodnovernosti), pričom neopomenul vyhodnotiť tiež rozpory v tvrdeniach strán a vykonaných dôkazoch a v rozhodnutí odkázal tiež na ustálenú rozhodovaciu prax v súlade so zákonnými požiadavkami ust. § 220 ods. 2 CSP a zásadami právnej praxe. Podľa posúdenia odvolacieho súdu preskúmané rozhodnutie v žiadnom prípade nemožno považovať za nepreskúmateľné, odchyľne od veci samej ani za extrémne nelogické so zreteľom na preukázané skutkové a právne skutočnosti.

27. Podľa ust. § 143 OZ v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov je všetko, čo môže byť predmetom vlastníctva a čo nadobudol niektorý z manželov za trvania manželstva, s výnimkou vecí získaných dedičstvom alebo darom, ako aj vecí, ktoré podľa svojej povahy slúžia osobnej potrebe alebo výkonu povolania len jedného z manželov, a vecí vydaných v rámci predpisov o reštitúcii majetku jednému z manželov, ktorý mal vydanú vec vo vlastníctve pred uzavretím manželstva alebo ktorému bola vec vydaná ako právnenému nástupcovi pôvodného vlastníka.

28. Podľa ust. § 150 OZ pri vyporiadaní sa vychádza z toho, že podiely oboch manželov sú rovnaké. Každý z manželov je oprávnený požadovať, aby sa mu uhradilo, čo zo svojho vynaložil na spoločný majetok, a je povinný nahradiť, čo sa zo spoločného majetku vynaložilo na jeho ostatný majetok. Ďalej sa prihliadne predovšetkým na potreby maloletých detí, na to, ako sa každý z manželov staral o rodinu, a na to, ako sa zaslúžil o nadobudnutie a udržanie spoločných vecí. Pri určení miery pričinenia treba vziať

tiež zreteľ na starostlivosť o deti a na obstarávanie spoločnej domácnosti. V cit. ust. § 150 OZ sú iba príkladmo uvedené hľadiská, ku ktorým sa má pri vyporiadaní BSM prihladiť; uvedené ustanovenie svojou všeobecnou formuláciou dáva široké možnosti prihladiť podľa okolností konkrétneho prípadu na najrôznejšie skutočnosti, ktoré môžu ovplyvniť spôsob vyporiadania. Pri výklade tohto ust. súd musí vychádzať z okolností konkrétneho prípadu tak, aby rozhodnutím, ktorým sa vyporiadava BSM, upravit v rámci zákonných ustanovení majetkové vzťahy medzi manželmi čo najúčelnejšie.

29. Právny pojem vyporiadanie predstavuje vo svojej podstate usporiadanie majetkových vzťahov medzi bývalými manželmi k majetku, ktorý tvoril predmet BSM v čase jeho zániku a týka sa celého ich spoločného majetku, ktorý v deň zániku tvoril predmet majetkového spoločenstva manželov.

30. V konaní o vyporiadanie BSM súd vyporiada tie veci (ten majetok) patriace do tohto spoluvlastníctva, ktoré strany urobili predmetom konania. Prekročiť ich návrhy môže súd len pokiaľ ide o výšku (cenu) a to, ako ich vyporiada z kvalitatívneho hľadiska, teda ako veci rozdelí (ktorému z bývalých manželov ich prikáže), prípadne prikáže jednému z nich s povinnosťou vyplatiť finančnú sumu na vyrovnanie podielov druhému z bývalých manželov.

31. Pre vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov je rozhodujúca nielen tá skutočnosť, že určitá vec v čase jeho zániku ako spoločná existovala, ale aj to, v akom stave bola (napr. jej kvalita, vek, miera opotrebenia). Tento stav je rozhodujúci aj pre ocenenie vecí, pričom však treba vychádzať z cien zodpovedajúcich, či už podľa všeobecne záväzných cenových predpisov alebo vývoja cien vecí, cenám platným v čase, keď sa vykonáva vyporiadanie. Podľa platnej judikatúry (napr. rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 4Cdo/113/2000) pri zisťovaní ceny nehnuteľnosti, ktorá tvorí predmet BSM, treba vychádzať z jej všeobecnej ceny určenej v závislosti od situácie na trhu s nehnuteľnosťami v danom mieste a čase, ku ktorému sa bezpodielové spoluvlastníctvo manželov vyporiadava (t.j. v čase rozhodnutia veci). Správne preto postupoval súd prvej inštancie, keď nariadil v posudzovanej veci vyhotoviť doplnky k znaleckým posudkom, z ktorých záverov, napriek námietkam (nedôvodným, pozn. odvolacieho súdu) žalobkyne, pri rozhodovaní vychádzal. Pokiaľ ide o námietky žalobkyne k znalcom ustálenej všeobecnej hodnote motorového vozidla Hyundai i10 ku dňu X.X.XXXX, odvolací súd uvádza, že samotná žalobkyňa na pojednávaní dňa 19.3.2019 navrhla nariadiť znalecké dokazovanie na zistenie všeobecnej hodnoty tohto motorového vozidla. Námietky žalobkyne proti tomuto znaleckému posudku vychádzajú len z jej subjektívnych pocitov, že auto bolo podcenené, resp. že na jeho získaní mala väčšiu zásluhu, čo však vykonaným dokazovaním nebolo preukázané. Odvolací súd podotýka, že Civilný sporový poriadok už explicitne neobsahuje možnosť preskúmania znaleckého posudku iným znalcom, tzv. kontrolný znalecký posudok tak, ako bolo upravené v § 127 ods. 2 O.s.p., nevylučuje však, aby bol podaný ohľadom posúdenia tých istých skutočností ďalší znalecký posudok. Súd nemá povinnosť na návrh strany sporu nariadiť kontrolné znalecké dokazovanie, sám zvaží, či je to potrebné. V posudzovanej veci dospel k záveru, že to nie je potrebné, lebo doplnky k znaleckým posudkom na nehnuteľnosti a znalecký posudok na motorové vozidlo spĺňajú všetky kritériá a sú dostatočným a relevantným podkladom pre jeho rozhodnutie. Aj podľa názoru odvolacieho súdu vo veci súdom nariadené znalecké posudky sú správne, údajné nedostatky žalobkyňou vytýkané (napr. oneskorené vyhotovenie, vyššia cena ako v pôvodných znaleckých posudkoch na nehnuteľnosti a ďalšie) nespôsobujú ich nepoužiteľnosť ani nesprávnosť.

32. Konanie o vyporiadanie BSM je konaním o vzťahu, ktorého spôsob vyporiadania je ustanovený právnym predpisom. Ide teda o konanie, v ktorom súd môže prekročiť návrhy účastníkov (viď bod 30. odôvodnenia) a prisúdiť niečo iné alebo viac než čoho sa domáhali. Z tohto dôvodu súd nepochybil, keď garáž súpisné číslo XXXX na parcele č. H. XXXX/XXX (bližšiu špecifikáciu nehnuteľnosti viď bod 1. odôvodnenia) prikázal žalovanému napriek tomu, že tejto nehnuteľnosti sa domáhala žalobkyňa. Argument žalobkyne, že ona chce garáž zachovať a nechce ju predať na rozdiel od žalovaného, je v tomto prípade irelevantný. K takémuto rozhodnutiu, teda prikázaniu garáže žalovanému, nepochybné súd pristúpil z dôvodu, aby podiely oboch strán na spoločnom majetku boli čo najviac vyrovnané a nevznikala vysoká suma na vyplatenie podielu (v tomto prípade žalobkyňa by musela vyplatiť podiel aj z tejto nehnuteľnosti žalovanému). Z rovnakých dôvodov súd nebol viazaný ani návrhom žalobkyne na prikázanie jednotlivých hnutelných vecí, keď vychádzal z princípu účelnosti a vecí, ktoré sa nachádzali v byte, prikázal žalobkyňi. Súd totiž musí zohľadniť aj majetkové pomery strany, ktorá má platiť druhej strane na vyrovnanie podielov a dbať o to, aby suma na vyrovnanie hodnoty podielov nebola obzvlášť vysoká a ťaživá pre toho účastníka, ktorý ju má druhému z bývalých manželov uhradiť (podporne

napr. rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR sp.zn. 22Cdo/3628/2010). Pokiaľ má súd možnosť rozdeliť nehnuteľnosti medzi každého z manželov, má usporiadať majetkové pomery medzi účastníkmi tak, aby minimalizoval finančnú výplatu medzi manželmi. Rozdelenie nehnuteľností i huteľných vecí spôsobom podľa rozhodnutia súdu prvej inštancie považuje odvolací súd za primerané, účelné a spravodlivé.

33. Podstatou celého procesu vyporiadania je určenie, ktoré veci z BSM, ktorému z bývalých manželov pripadnú do výlučného vlastníctva, pričom sa vychádza z úvahy o účelnom využití veci. Ak nie je dobre možné veci, resp. všetky veci, účelne rozdeliť medzi bývalých manželov podľa ich podielov, zákon pripúšťa možnosť prikázať veci, resp. ich časť do výlučného vlastníctva iba jedného z bývalých manželov (spoluvlastníkov) s tým, že tomuto manželovi bude uložená povinnosť zaplatiť druhému manželovi peňažnú sumu na vyrovnanie podielov. Pritom sa vychádza zo zásady obsiahnutej v prvej vete § 150 OZ, že podiely oboch manželov sú rovnaké, pokiaľ nie sú zistené podmienky pre stanovenie podielov v inom pomere s prihliadnutím na zásady uvedené v § 150 OZ. Pre úvahu o (ne)rovnosti podielov je významné, ako sa každý z manželov v priebehu manželstva staral o rodinu (spoločnú domácnosť či uspokojovanie spoločných potrieb) a ako sa zaslúžil o nadobudnutie či udržanie spoločných vecí. Posudzovanie výšky podielu manžela podľa toho, ako sa zaslúžil o nadobudnutie a udržanie majetku získaného za trvania manželstva, sa uplatňuje najmä v tých prípadoch, keď jeden z manželov za trvania manželstva buď vôbec nepracoval, najmä keď sa vyhýbal práci, počínal si nezodpovedne voči rodine, nestaral sa o jej potreby, spôsobil škodu, ktorá musela byť za trvania manželstva uhradená, alebo ak sa zistilo, že manžel sa o nadobudnutie spoločných vecí zaslúžil len v podstatne menšej miere, a pod. Dôkazným bremenom v procesnej rovine je zaťažený ten z bezpodielových spoluvlastníkov, ktorý tvrdí, že sú dané niektoré skutočnosti, na ktoré treba pri vyporiadaní vziať zreteľ, majúce ten dôsledok, že v konkrétnej veci sa neuplatní zásada rovnakých podielov bývalých manželov. Výnimočne teda prichádza do úvahy odklon od zásady rovnosti podielov, avšak len vtedy, ak ide o také konanie (alebo nečinnosť) jedného z manželov, ktoré významne ovplyvňuje manželské spolužitie a súčasne sa premieta do hospodárenia so spoločným majetkom. Z výsledkov vo veci vykonaného dokazovania nevyplývajú žiadne také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali odkloniť sa od vyporiadania na základe rovnakých podielov oboch strán na BSM.

34. Odvolací súd ďalej poukazuje na to, že v rámci vyporiadania BSM nemožno vykonať vzájomné vyúčtovanie celého spotrebného spoločenstva manželov, preto pri vyporiadaní sa nemožno domáhať napr. náhrady nákladov vynaložených na nákup vecí, ktoré slúžia osobnej potrebe iba jedného z manželov alebo na úhradu jeho bežných povinností, príp. na úhradu povinností, ktoré vyplývajú zo zákona (napr. plnenie vyživovacej povinnosti voči deťom), vynaložených na potreby rodiny, nákladov spojených s užívaním alebo udržiavaním spoločného majetku. Podľa judikatúry, ak sú peniaze výlučne patriace jednému manželovi vynaložené na bežnú spotrebu (napr. na potraviny, dovolenku a pod.), nemožno za takýto vnos do spoločného hospodárenia požadovať náhradu. Nemožno teda prihliadať na sumy, ktoré boli za trvania manželstva spotrebované, pokiaľ nešlo o prostriedky vynaložené na osobný majetok jedného z manželov alebo o prostriedky, s ktorými sa nakladalo v rozpore s ust. § 145 ods. 1 OZ (bez súhlasu oboch manželov).

35. Vyporiadaním sa vlastne usporiadávajú vlastnícke vzťahy medzi bývalými manželmi k veciam, ktoré boli predmetom bezpodielového spoluvlastníctva v čase zániku manželstva. Žalobkyňa tvrdila v tejto súvislosti, že okrem huteľných a nehnuteľných vecí nadobudli počas manželstva aj finančné prostriedky na rôznych účtoch, v rôznej výške, ktoré konkretizovala, a s týmito mal bez jej súhlasu počas trvania manželstva disponovať žalovaný tým spôsobom, že finančné prostriedky počas trvania manželstva z účtov vybral a použil výlučne na svoje účely. Tvrdila preto, že konal v rozpore s § 145 ods. 1 OZ a finančné prostriedky na týchto účtoch je potrebné zarátať do BSM a vyporiadať ich.

36. Tak ako vo všetkých ostatných civilných sporových konaniach, aj v konaní o vyporiadanie BSM je potrebné vždy vychádzať z okolností konkrétneho prípadu a prihliadať na najrôznejšie skutočnosti, ktoré môžu ovplyvniť spôsob vyporiadania. Súd prvej inštancie uviedol, že tvrdenia žalobkyne, že žalovaný počas trvania manželstva nakladal s peňažnými prostriedkami patriacimi do bezpodielového spoluvlastníctva bez jej súhlasu a vedomia, nemal za preukázané, naviac, aj keby boli skutočnosti uvádzané žalobkyňou pravdivé, vzhľadom na to, že išlo o úkony uskutočnené v rokoch 2008 – 2013, resp. pred rokom 2008, hľadá sa na ne ako na platné v zmysle § 40a ods. 1 Občianskeho zákonníka, lebo žalobkyňa sa nedovolala ich relatívnej neplatnosti. Do celkovej masy BSM tak súd nezahrnul sumu 3.078 €, zaplatenú titulom nákladov do fondu opráv a poplatkov správcovi bytového domu za obdobie od roku 2016 do roku 2020, finančné prostriedky vyčíslené sumou 20.408,84 € a príjmy žalovaného z

pracovného pomeru za obdobie od júla 2006 do júla 2011 v sume 11.292,98 €, pretože nemal preukázanú existenciu uvedených súm a vznik nákladov, ktoré mali byť zaplatené do fondu opráv a poplatkov v sume 3.078 € v súvislosti s existenciou spoločného majetku strán sporu, žalobkyňa nepreukázala.

37. Veci v bezpodielovom spoluvlastníctve užívajú obaja manželia spoločne; spoločne uhrádzajú aj náklady vynaložené na veci alebo spojené s ich užívaním a udržiavaním (§ 144 Občianskeho zákonníka). Bežné veci týkajúce sa spoločných vecí môže vybavovať každý z manželov. V ostatných veciach je potrebný súhlas oboch manželov; inak je právny úkon neplatný (§ 145 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Z právnych úkonov týkajúcich sa spoločných vecí sú oprávnení a povinní obaja manželia spoločne a nerozdielne (§ 145 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Pokiaľ takýto právny úkon vybočuje z rámca bežných vecí, druhý manžel má podľa odseku 1 iba právo dovolať sa neplatnosti právneho úkonu, ku ktorému nedal súhlas. V zmysle § 40a Občianskeho zákonníka pôjde o neplatnosť relatívnu. Právny úkon bude neplatný len za predpokladu, že sa druhý z manželov tejto neplatnosti dovoľá. Bežné veci týkajúce sa spoločnej veci môže vybavovať každý z manželov aj bez súhlasu druhého manžela. Odvolací súd sa preto stotožňuje s právnym názorom súdu prvej inštancie, že pokiaľ by aj žalovaný konal v rozpore s ust. § 145 ods. 1 OZ (ktorá skutočnosť nebola preukázaná), vzhľadom na to, že sa žalobkyňa včas nedovolala ich relatívnej neplatnosti, treba na úkony pozeráť ako na platné, ktoré nie sú v rozpore s § 145 ods. 1 OZ. Odvolací súd poukazuje aj na to, že prostriedky tvoriace spoločný majetok môže každý z manželov vyberať z účtu a používať pre bežnú spotrebu. Preto pri vyporiadaní BSM nemožno prihliadať k čiastkam, ktoré boli vybrané z účtu alebo vkladnej knižky, na ktorej boli uložené úspory manželov a boli spotrebované za trvania manželstva, pokiaľ nešlo o prostriedky vynaložené na výlučný majetok jedného z manželov alebo o prostriedky alebo o prostriedky, s ktorými bolo nakladané v rozpore s § 145 OZ. V konaní nebolo zistené, aby žalovaný spotreboval prostriedky z BSM na svoj výlučný majetok alebo konal úmyselne iným nekalým spôsobom na úkor žalobkyne, tak isto nebolo zistené, aby žalovaný robil úkony vymykajúce sa bežnej správe majetku v BSM. To, či v danej veci ide vzhľadom k majetkovým pomerom manželov o obvyklú správu, ponecháva zákon na úvahe súdu, ktorý vychádza z okolností konkrétnej veci. V danom prípade sporové strany podľa žalobkyne na jej popud nehospodárili spoločne od apríla 2004 (viď č.l. 1063), výdavky za byt platili na polovicu a podľa svedkyne D. E. si v tom čase rozdelili aj úspory na polovicu, aj všetky ostatné spoločné poplatky platil každý na polovicu. Nemožno odignorovať túto skutočnosť, t.j. dlhodobé oddelené hospodárenie strán sporu a nakladanie so svojimi príjmami už v čase pred rokmi 2008 – 2013, o ktorých žalobkyňa tvrdí, že žalovaný počas trvania manželstva nakladal s peňažnými prostriedkami patriacimi do bezpodielového spoluvlastníctva bez jej súhlasu a vedomia. Aj keď v právnom slova zmysle oddelené hospodárenie neznamená, že došlo k zániku, resp. vysporiadaniu BSM, vzhľadom na to, že dlhodobo pred rozvodom manželstva každý z manželov hospodáril so svojím príjmom, na polovicu platili výdavky za byt a ďalšie spoločné výdavky, keď nebolo preukázané, že žalovaný úmyselne ukracuje žalobkyňu na spoločnom majetku a prostriedky z BSM využíva výlučne na vlastné účely a vo svoj prospech, bolo by v rozpore s princípom spravodlivosti (odhliadnuc od toho, že právne úkony žalovaného z rokov 2008 - 2013 sa konvalidovali v zmysle § 40a ods. 1 OZ), aby finančné prostriedky požadované žalobkyňou, ktoré v čase zániku BSM neexistovali, boli zahrnuté do masy BSM.

38. S vyporiadaním vecí, tvoriacich predmet BSM, je potrebné vyporiadať aj spoločné pohľadávky a dlhy manželov, vzniknuté za trvania manželstva a BSM. Rovnakým spôsobom nemožno však postupovať ohľadne dlhov, ktoré nevznikli za trvania manželstva, hoci ich úhrada môže súvisieť s úhradou nákladov vynaložených na udržanie (zachovanie) podstaty nehnuteľnosti ako takej, čím žalobkyňa zdôvodňuje svoju požiadavku na vyporiadanie úhrady nákladov za bývanie v byte (jeho špecifikácia vid' bod 1. odôvodnenia) za obdobie 2016 – 2020 (č.l. 1064) v sume 3.078 €, o ktorej tvrdí, že ju uhradila zo svojich výlučných prostriedkov. Tento nárok uplatnený za obdobie po X.X.XXXX s vyporiadaním BSM nesúvisí. Nejedná sa totiž o „spoločný dlh“, nakoľko tieto náklady, poplatky do fondu opráv bytového domu za byt č. XX vznikli po zániku manželstva. Rozvedených manželov aj po zániku manželstva vo vzťahu k tretím osobám nepochybne zaťažuje povinnosť platiť platby spojené s vlastníctvom nehnuteľností. Ide tak o pasívnu solidaritu (§ 511 OZ). Ak tieto platby poskytuje len jeden z bývalých manželov bez toho, aby sa tak dohodli, má voči druhému právo, aby mu druhý uhradil to, čo na neho pripadá. Ak jeden z manželov zaplatí sám celú platbu, spojenú s vlastníctvom k nehnuteľnosti, vzniká mu právo žiadať od druhého manžela zaplatenie jeho podielu. Keďže tento nárok podlieha premlčaniu podľa § 107 ods. 1 OZ, premlčacia doba začína plynúť odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil (pozri podporne rozhodnutie NS SR sp.zn. 6Cdo/172/2016, proti ktorému ústavná sťažnosť bola odmietnutá, viď II. ÚS 162/2018). Súd je v civilnom sporovom konaní

viazaný petitom žaloby, nemôže ho prekročiť a rozhodnúť o inom ako žalobou uplatnenom nároku. V tejto konkrétnej veci žalobkyňa neuplatnila aj nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, nežiadala vydať bezdôvodné obohatenie od žalovaného za obdobie od X.X.XXXX do konca roka 2020 a v súčasnosti sa javí, že tento jej nárok je za toto obdobie premĺčaný. Treba tiež uviesť, že pokiaľ sa žalovaný z bytu 10.7.2015 odsťahoval zo spoločnej domácnosti, nemal povinnosť platiť poplatky za služby spojené s užívaním bytu, lebo tieto musí hradiť výlučne ten, kto byt užíva a kto tieto služby spotrebuje, teda v tomto prípade žalobkyňa. Pokiaľ ide o nárok uplatnený z tohto dôvodu do X.X.XXXX, odvolací súd súhlasí so súdom prvej inštancie, že tento nebol zo strany žalobkyne v priebehu konania žiadnym spôsobom preukázaný. Až k odvolaniu pripojila sumárnu analýzu platieb za obdobie od 1.7.2015 do 31.12.2021, na ktorú odvolací súd v súlade s ust. § 366 CSP neprihliadol, pretože žalobkyňa nič nebránilo predložiť ho počas konania na súde prvej inštancie.

39. K porušeniu rovnosti zbraní namietanému žalobkyňou, k nevykonaniu navrhovaných dôkazov, odvolací súd uvádza, že kým navrhovanie dôkazov je právom a zároveň procesnou povinnosťou strán sporu, len súd rozhodne, ktorý z označených (navrhnutých) dôkazov vykoná (porov. § 185 ods. 1 CSP). Uvedené predstavuje prejav zákonnej právomoci súdu korigovať návrhy strán na vykonanie dokazovania sledujúc tak rýchly a hospodárny priebeh konania a súčasne zabezpečiť, aby sa zisťovanie skutkového stavu dokazovaním držalo v mantineloch predmetu konania a aby sa neuberalo smerom, ktorý z pohľadu podstaty prejednávanej veci nie je relevantný. Z uvedeného je zároveň zjavné, že Civilný sporový poriadok strane konania priznáva právo vykonanie určitého dôkazu navrhnúť. Toto procesné oprávnenie žalobkyňa v danej veci aj využila (nebolo jej odňaté). Z ustálenej rozhodovacej praxe Ústavného súdu Slovenskej republiky zároveň vyplýva, že zásah do základného práva na súdnu ochranu či práva na spravodlivé súdne konanie by v tejto súvislosti bolo možné konštatovať len vtedy, ak by záver všeobecného súdu o nevykonaní účastníkom navrhovaného dôkazu bol zjavne neodôvodnený, chýbala by mu predchádzajúca racionálna úvaha konajúceho súdu vychádzajúca z priebehu konania a stavu dokazovania v jeho rámci, či vtedy, ak by nevykonaním navrhnutého dôkazu bol účastník postavený do podstatne nevýhodnejšej pozície ako druhá strana v konaní (I. ÚS 350/08). Podľa názoru odvolacieho súdu o tento prípad v prejednávanej veci nešlo. Dokazovanie, ktoré bolo potrebné pre rozhodnutie veci súd vykonal, žalobkyňa mala možnosť k nemu sa vyjadriť. Ďalšie dokazovanie navrhované žalobkyňou (preverovanie účtov, pohybu na účtoch od roku 2008 a ďalšie) presahovali rámec predmetu konania a neboli pre rozhodnutie ani účelné ani potrebné. Vzhľadom na námietky žalobkyne smerujúce k nevyváženému procesu dokazovania, odvolací súd odkazuje na ust. § 191 CSP, podľa ktorého dôkazy hodnotí súd podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pričom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo. Podľa ustálenej judikatúry nesprávne vyhodnotenie dôkazov bez toho, aby z toho plynúce závery boli svojvoľné, či ústavne neudržateľné, nie je vadou konania v zmysle § 420 písm. f) CSP. Odvolací súd považuje za potrebné v tejto súvislosti poznamenať, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranou sporu, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, stačí na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (IV. ÚS 115/03). Právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia neznamená, že súd musí dať podrobnú odpoveď na každý argument účastníka konania (II. ÚS 76/07). Súd v opravnom konaní nemusí dať odpoveď na všetky námietky uvedené v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú (podľa názoru súdu) podstatný význam pre rozhodnutie o odvolaní (II. ÚS 78/05). Odvolateľka namietala neúplné a nesprávne zistenie skutkového stavu ako aj že súd nevykonal všetky navrhnuté dôkazy. Odvolací súd uvádza, že nedostatočné zistenie skutkového stavu, nevykonanie všetkých navrhovaných dôkazov alebo nesprávne vyhodnotenie niektorého dôkazu nie je v rozhodovacej praxi vyššieho (dovolacieho) súdu považované za vadu konania v zmysle § 420 písm. f) CSP. Ako vyplýva aj z judikatúry ústavného súdu, iba skutočnosť, že odvolateľ sa s právnym názorom súdu nestotožňuje, nemôže viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti rozhodnutia odvolacieho súdu (napr. I. ÚS 188/06). Z práva na spravodlivý súdny proces pre procesnú stranu nevyplýva jeho právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ním predpokladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jeho vôľou a požiadavkami, ale ani právo vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ním navrhnutých dôkazov súdom a dožadovať sa ním navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (viď napríklad rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03).

40. Žalobkyňa namieta, že k porušeniu jej práva na spravodlivý súdny proces došlo tým, že o vyporiadaní BSM rozhodol súd prvej inštancie v jej neprítomnosti, aj keď žiadala o odročenie pojednávania pre práceneschopnosť.

41. Obsahom základného práva na verejné prerokovanie veci v prítomnosti účastníka konania a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom (čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky) nie je povinnosť súdu vyhovieť akejkoľvek jeho žiadosti na odročenie pojednávania. Posúdenie opodstatnenosti „dôležitého dôvodu“ a zároveň, že od nej „nemožno spravodlivo žiadať, aby sa na pojednávaní nechala zastúpiť“ (§ 183 ods. 1 CSP) v každom konkrétnom prípade patrí výlučne do právomoci konajúceho súdu.

42. Odvolací súd poukazuje na to, že právo na spravodlivý súdny proces sa týka konania súdov chápaného ako celok (toto právo je „výsledkové“). V súvislosti s tým pripomína záver najvyššieho súdu vyjadrený už v judikáte R 13/1993, v zmysle ktorého „podmienka prípustnosti dovolania podľa § 237 písm. f/ O.s.p. nie je splnená v prípade, že sa účastníkovi odňala možnosť konať pred súdom pre časť konania do takej miery, že účastník následne mohol uplatniť svoj vplyv na výsledok konania napr. tým, že mohol podať proti rozsudku, ktorý mu bol riadne doručený, odvolanie“. Tento záver je podľa judikatúry najvyššieho súdu plne opodstatnený aj po 1. júli 2016 vo vzťahu k ustanoveniu § 420 písm. f/ CSP. V danom prípade vo svojom riadnom opravnom prostriedku žalobkyňa využila možnosť uplatniť svoj vplyv na konanie, a to odvolaním sa nielen k vecnej správnosti napadnutého rozhodnutia, ale aj k tvrdeným procesným vadám. V nadväznosti na uvedené odvolací súd tiež konštatuje, že obsah odvolacích námietok uvádzaných žalobkyňou v odvolaní je totožný s jej námietkami pred súdom prvej inštancie, pričom s týmito sa dostatočne v dôvodoch svojho rozhodnutia vysporiadal už tento súd. Odhládnuv od uvedeného, odvolací súd považuje na tomto mieste za potrebné zdôrazniť, že nebol kumulatívne naplnený druhý zo zákonných predpokladov na odročenie pojednávania podľa § 183 ods. 1 CSP, podľa ktorého okrem ospravedlnenia sporovej strany z neúčasti na pojednávaní zo závažného dôvodu, tu musí byť predpoklad, že „...zároveň od nich nemožno spravodlivo žiadať, aby sa na pojednávaní nechali zastúpiť“. V danom prípade je zjavné, že od žalobkyne bolo možné spravodlivo žiadať, aby sa na predmetnom pojednávaní dala zastúpiť, ba čo viac, ona aj zastúpená bola, a to kvalifikovanou advokátkou (túto na zastupovanie v celom rozsahu splnomocnila dňa 12.12.2016), ktorá žalobkyňu riadne zastupovala aj na pojednávaní dňa 16.11.2021, na ktorom sa už nevykonávalo žiadne dokazovanie a bol vyhlásený rozsudok vo veci. Procesné práva žalobkyne ako sporovej strany v konaní tak neboli žiadnym spôsobom porušené, keď sa navyše žalobkyňa mohla - vychádzajúc zo zásady sudcovskej koncentrácie konania podľa § 153 CSP - k veci vyjadriť kedykoľvek pred meritórnym rozhodnutím (porov. I. ÚS 245/2018 z 18. júla 2018), čo aj využila.

43. K námietke žalobkyne, že súd nepostupoval v súlade s § 182 CSP a nevyzval strany, aby zhrnuli svoje návrhy a vyjadrili sa k právnej stránke veci odvolací súd uvádza, že pri posudzovaní nesprávneho procesného postupu, ktorý spočíva v tom, že strane sporu bolo znemožnené uskutočňovať jej patriace procesné práva, je nevyhnutné posudzovať samotnú intenzitu zásahu do práva na spravodlivý proces a jednotlivé konkrétne porušenia procesných práv je potrebné hodnotiť v kontexte celého súdneho konania, v kontexte dopadu na ďalšie procesné postupy súdu a možnosti samotnej strany namietať alebo zvrátiť nesprávny postup súdu. I keď by súd nepostupoval správne, ale v dôsledku takéhoto nesprávneho postupu nedošlo k takej intenzite zásahu, že ho nemožno hodnotiť ako porušenie práva na spravodlivý proces, nie je na mieste, aby došlo k naplneniu predpokladov pre tento dôvod zmätočnosti. Vychádzajúc z obsahu spisu odvolací súd dospel k záveru, že pokiaľ súd na poslednom pojednávaní výslovne nevyzval strany v zmysle § 182 CSP, práva patriace žalobkyňi neboli porušené tak závažným spôsobom, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, teda vytýkané pochybenie súdu nemalo takú intenzitu, ktorá by viedla k naplneniu odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. b/ CSP. Žalobkyňa v priebehu konania nebolo uprené právo aby viackrát zhrnula svoje návrhy a vyjadrila sa k právnej stránke veci - v konečnom dôsledku, opäť vychádzajúc z obsahu spisu, toto právo aj využila a viackrát v priebehu konania podávala pomerne obširné návrhy (v niektorých prípadoch aj mimo merita veci) a vyjadrovala sa aj k právnej stránke veci. Túto možnosť využívala v písomnej forme a aj na pojednávaniach.

44. K ďalším námietkam uvedeným v odvolaní odvolací súd uvádza, že tieto žalobkyňa uvádzala aj počas konania na súde prvej inštancie. So spôsobom ako sa nimi tento vysporiadal odvolací súd súhlasí a v podrobnostiach na ne odkazuje. Pokiaľ súd prvej inštancie alebo aj odvolací súd nereaguje na niektoré argumenty žalobkyne, odvolací súd poukazuje na to, že žalobkyňou navrhovaný rozsah

zistovania skutkového stavu široko presahuje zákonný rámec potrebný pre vyporiadanie BSM. Súd sa správne zamerl na zistenie skutkového stavu v rozsahu, aký bol potrebný pre jeho rozhodnutie a nevykonl dokazovanie navrhované žalobkyňou, ktoré neslúžilo a nevedlo k rozhodnutiu veci.

45. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov je rozhodnutie súdu prvej inštancie vecne správne, odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozsudku, na ktoré v podrobnostiach odkazuje a rozsudok ako vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil.

46. Odvolací súd zdôrazňuje, že základom jeho potvrdzujúceho rozhodnutia bola právna úprava obsiahnutá v ust. § 387 ods. 2 CSP v spojení s uznesením Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. IV. ÚS 350/2009 a rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 2Cdo/170/2005, v intenciách ktorých pri potvrdení rozhodnutia okresného súdu nie je potrebné, aby krajský súd v odôvodnení svojho rozsudku zopakoval tie závery napadnutého rozsudku okresného súdu, s ktorými sa stotožňuje, pretože odôvodnenia a rozhodnutia prvoinštančného súdu a odvolacieho súdu tvoria jeden celok (II. ÚS 78/05, III. ÚS 264/08, IV. ÚS 372/08), a preto postačuje len odkázať cez § 387 ods. 2 CSP na odôvodnenie obsiahnuté v napadnutom rozsudku.

47. Výrok o trovách odvolacieho konania vyplýva z ust. § 255 ods. 1 a § 396 ods. 1 CSP. Žalovaný bol v odvolacom konaní úspešný, preto mu odvolací súd priznal plnú náhradu trov odvolacieho konania.

48. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak: a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonl za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak: a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP). Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len

v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Táto povinnosť neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP). V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a procesnej obrany, okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného odvolania (§ 435 CSP).